

Sygn. akt I CSK 2114/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z wniosku J. R.
z udziałem Gminy Miasta G.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 23 lipca 2021 r., sygn. akt XVI Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. R. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie, że z dniem 1 października 2005 r. nabył przez zasiedzenie prawo własności działki gruntu o powierzchni 306 m², położonej w G. przy Al. [...], oznaczonej na karcie mapy KM [...] obręb G. obejmującego część nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w G. prowadzi księgę wieczystą nr [...] /8, składającej się z gruntów o numerze 330/4.

Postanowieniem z 17 czerwca 2020r. Sąd Rejonowy w G. oddalił wniosek.

Postanowieniem z 23 lipca 2021 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację wnioskodawcy.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W ocenie skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do odpowiedzi na pytania: 1. Czy uiszczanie przez posiadacza na rzecz właściciela nieruchomości opłaty za bezumowne korzystanie z gruntu stanowi przejaw samoistnego posiadania nieruchomości w sytuacji, gdy formalny właściciel nie podjął wystarczających czynności zmierzających do dochodzenia roszczenia na podstawie przepisu art. 225 w zw. z art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 175 k.c.; 2. Czy domaganie się od wnioskodawcy i jego poprzedników prawnych uiszczania opłaty za bezumowne korzystanie z gruntu w sytuacji, gdy nieruchomość została zakupiona przed II wojną światową od właściciela będącego osobą fizyczną, a niedochowanie warunków formalnych nabycia nieruchomości zostało spowodowane wybuchem II wojny światowej, stanowi nadużycie prawa w myśl przepisu art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej

oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z 26 września 2005 r., II PK 98/05, z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. W uzasadnieniu nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wywód prawny uzasadniający istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie powinien bowiem wskazywać na wątpliwości kwalifikowane, a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Takich wątpliwości skarga kasacyjna nie zawiera.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[as]